

PAVLI AEGINETÆ PERIODE V
ti in suum de re medica opus, præfatio.

PAVLI LABOREM NOSCE ME
qui plurimas inuisit orbis terras, ægina satus.

On equidē opus hoc, quasi veteres aī/a
qua arti necessaria prætermiserint, com-
ponere sum aggressus, sed totam ut dis-
ciplinam in compendium redigerem.
E contrario enim illi recte quidem om-
nia & integre elaborauerunt: recentio-
res autem præterq; illos ne legere q;
dem curant, etiā loquacitatis adhuc co-
arguunt. Qua ratione impulsus volumen istud elucubraui.
quod illis sanè qui ipsum, ut uerisimile est, habere uelint, eore
quæ legentur commentarius, mihi uero exercitiū loco erit.
Absurdum nanc; fuerit rhetoras uti compendiosis iudiciale-
bus libellis, & ad circumferendum accommodis, in quibus le-
gum capita continentur, ut dum usus postulat, in promptu
habeant, nos, nullam eorum habere rationem: quum illis nō
paucō tantum, sed iam longo etiam tempore, ipsorum inspe-
ctione supersedere liceat: nobis neutiq; aut certe raro ea facul-
tas concedatur. Et enim usus in quibusdam morbis frequen-
ter nullam ferens dilationem certamen inducit. ob qd recte
Hippocrates occasionem dixit p̄cipitem. Illos p̄terea in so-
lis fere urbibus rerum utilitas incitat, ubi & libri nequaq; desig-
derantur: medicis autem non tātum in urbibus, aut agris, aut
etiam locis desertis, uerum iam quoq; p̄ mare frequenter in
ipsis naubus subita morboq; necesis ingruit: in qbus dilat-
io mortem, aut oīo extrellum adserit discrimen. Q m̄ igit
uniuersas medendi rationes, aut particularem oīm materia-
memoriter tenere uel difficultime uel nequaq; aliq; possit, cō-
pendiū hoc ex veteribus collegi. Nulla, n, de meo inserui, ni-
si paucula qdam in artis operibus mihi & uisa & comperta.
Nam quum plures egregios authores, magisq; Oribasium

ipsum, unde primū librum, quo totā de tuenda ualeudine rationem cōprehendi, sum mutuatus, q̄ ille ex iis q̄ aetare Galenum sequuti sunt, adeo q̄ recentior adhuc extiterit, plegissim optima quæq; ex ipsis se legi, nihil quatenus licuit, ex morbis prætergressus. Etenim Oribasii ipsius uolumen, à septuaginta libris quos continet Hebdomecontabilion appellatum, q̄ totam in se artis materiam cōplete titut, non oēs, q̄ grandius sit comparate sibi possunt. In huius autem Epitome ad Euſtathium filium scripta, præter q̄ pleriq; morbi non attingātur, etiam imperfectam reliquorū speculationem uideas, parum causarum partim signorū: nonnunq; & curatio integra desideratur, ceu alia in memoriam uenerint.

P R AESEN commentarius notas, causas, curationem, oīum morborū cōtiner, ſimilarium, instrumentorū, & eorū quæ ad unitatis diuortium pertinet. id q; non summatis, ſed quatenus licet ample & diuife. Ante hæc aut oēm uictus rationem q̄ ſanitati tuendæ facit, expoſuimus. Postremū autem librū de simplicib; cōpositis j; medicamentis cōſcripſimus.

Q VID SINGVL SEPTEMBER TOTIVS OPERIS

libri, nam totidem habentur, continueant.

P RIMVS omneg ſanitatis tuendæ rationem tradit: item quomodo morbi peculiares aetatis, anni temporibus, tem peraturis, aliisq; nonnullis, caueantur emendenturq;. Præterea ciborum omnium uires & uifus habet, ut in capitibus cōprehensum eſt.

SECUNDVS febreis uniuersas enumerat, ita ut præponantur ipsis, quæ eo conferunt, exempli gratia, notæ ex recre mentis, diebus decretoris, & id genus alia. Subiunguntur autem caſus qui febribus ſuperueniunt.

TERTIVS affectus declarat, qui singulis corporis partibus obueniunt, ſic ut à ſummo capite ad imos pedes, adeo q̄ ungueis descendant.

QUARTVS agit de exterioribus & ueluti in aperto cō tractis uituis, quorum non certæ ſedes assignari poſſunt, ſed plureis particulas infenſtant. In quo & de lumbricis, & dracunculis tractatur.

Q V I N T V S de animalibus i^ctu mortu^e ueuenient re
linquētibus disserit, ubi & de rabio si canis mortu^e & meu^a as
qua^e, adhaec de nō rabidi canis mortu^e hominis q^j, agitur. In
bi de ueenientis eorumq^j remedis disputatur.

S E X T V S chirurgicam oēm exponit, tū q^j carnis uitia cu
rat, ubi & teli extrahendi ratio comprehenditur, tum q^j ossiū
fracturas, luxationes q^j, artuum complectitur.

S E P T I M V S omnium medicamentorum uiteis conti
net, primum qdem simplicium, deinde & cōpositorum, eos
rumque potius q^j in'lex alior^g librorum discursu commen
ni præsertim maiorum & nominataq^j compositionum. Scio
enim illic non omnes diffuse explicari, ne disciplina tedium
afferat: tum, ut quarens aliquis unam, aut etiam plureis nobis
leis conjecturas, facile inueniat. In fine adduntur nonnulla
ad medicamentorum compositiones utilia, item de alternan
tibus inuicem remedis agitur, ut totus liber in disciplinam
de ponderibus & mensuris desinat. Incipiemus itaque pri
mum uolumen.